

Team “Till the End”

Uitputting voor mens en machine

Team “Till the End”

Uitputting voor mens en machine

Richard Woudenberg

als een onderdeel van

“A realized dream”

een vervolg op:

“Alive on 2 Wheels”

Mijn leven gaat als het komt zonder dat ik echt vastomlijnde plannen maak, In 2016 besluit ik mee te doen aan een te gekke uitdaging op wereld niveau, namelijk

The Mongol Rally 2017

ISBN: 9789402177572

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Te steil en te weinig kracht	9
De auto	13
Een grensovergang	17
Voor even heel rijk	21
De uitdaging	24
Oververhit	27
De geplande route	30
Grote steden niet te ontwijken	33
Van Franse origine	37
Schoon m'n bed in	44
Europa is nu achter ons	47
M'n lesje wel geleerd	54
Horror komt uit	59
De overtocht	64
Slechte wegen en de problemen	67
Het oude einde	79
De actuele eindstreep	86
Terug naar huis	93
Bedankt	94

Voorwoord

De hele dag zie ik niets anders dan zand, wat ik ook maar aanraak, is bedekt met zand. Als ik koffie wil drinken, moet ik eerst overal het zand vanaf halen. Als ik 's avonds mijn tent opzet, zit ook deze onder het zand. Mijn tandenborstel ontkomt er nog maar net aan, omdat deze in een toilettas in een lucht- en waterdichte tas zit. Zelfs de spullen die in de boxen zitten opgeborgen, zitten onder het zand. Zand, zand en nog eens zand, word er gek van, maar dit is dan wel het grote avontuur wat me naar een uithoek van deze wereld heeft gebracht dat nog steeds door het overgrote deel van de mensen beschouwd word als gevaarlijk en daardoor links gelegen laat worden. Landen die ik nog nooit eerder heb bezocht, kunnen nu eindelijk van de lijst 'nog te bezoeken landen' geschrapt worden. Landen waar de dictatuur nog steeds heerst, waar mensen eigenlijk tevreden zijn met wat ze hebben. Deze mensen zien het niet als een dictatuur, maar meer als een georganiseerde levensstijl waar criminaliteit heel ver te zoeken is. Hier worden nog straffen tot twee jaar opgelegd voor diefstal, 8 jaar voor gemiddelde criminaliteit en vijftien tot twintig voor de zwaardere feiten. Een gebied in deze wereld waar je nog een auto kunt achterlaten zonder deze op slot te doen. Maar dit is ook het gebied waar je als buitenlander vierentwintig

uur per dag in de gaten wordt gehouden. Ik heb het over de -STAN landen. Turkmenistan, Uzbekistan, Kazachstan, Tajikistan, Kirgizstan en Mongolië.

Te steil en te weinig kracht

Al twee dagen lang rijd ik door Turkmenistan en de auto krijgt het flink voor zijn kiezen. De eerste 600km in Turkmenistan van Turkmenbashi naar Ashgabat is de weg in perfecte conditie, dit komt omdat hier de meeste handel gedreven wordt. Turkmenbashi is de grootste haven van Turkmenistan. Dit is ook de stad waar alle olie en gas het land binnenkomt. Ashgabat is de hoofdstad en dus de eindbestemming van het vele geld dat aan olie en gas verdiend wordt. Zo saai als Turkmenbashi is, zo weelderig en rijk is de hoofdstad Ashgabat. In de laatste jaren is er zoveel geld het land binnen- gekomen dat alles in de hoofdstad groot, groter en grootst is. De doorgaande wegen door de stad zijn allemaal minimaal drie banen breed en hier mag niet aan de kant van de weg geparkeerd worden. De gebouwen zijn allemaal wit geschilderd en velen hebben mooie ouden koepeldaken. Het is een onwaarschijnlijk gezicht wanneer we door de stad rijden. Bijna lege straten waar je geen vuiltje op de weg zult zien liggen. Helaas is het verblijf in de stad ook erg duur en moeten we \$160 betalen voor een kamer met ontbijt. Helaas voor ons is er geen enkel ander hotel dat nog een kamer beschikbaar heeft. Vandaag heb ik de meeste kilometers in een dag gereden tijdens de rally. Dit komt mede doordat de weg perfect geasfalteerd is

en dat we de hele tijd wind mee hadden. We besluiten volop van de luxe die het hotel biedt te genieten en laten dan ook niets op ons bord liggen. Ook de volgende morgen wanneer het tijd is om te ontbijten, proeven we bijna alles wat er aangeboden wordt in het buffet. Na dit luxe moment gaan we weer op weg en het duurt niet lang voor ik een andere auto zie van de “Mongol Rally 2017”, team “Jenny’ met Thomas, Oskar, Tino en Joanne. We hebben dit team ook al op de ferry van Baku naar Turkmenbashi ontmoet en zo’n leuke tijd gehad dat we besluiten deze dag met elkaar op te trekken. Eerst gaan we nog wat boodschappen doen bij de lokale bazaar in het midden van deze toch wel bizarre stad. Dit is een geweldige ervaring en aangezien we de enige buitenlanders zijn, krijgen we alle aandacht van de lokale mensen en moeten we wel duizend vragen beantwoorden. We slaan voornamelijk water, blikjes kip en tonijn in. De komende dagen verwachten we te gaan wildkamperen en dan is het altijd handig om genoeg eten en drinken in de auto te hebben. Wanneer we allemaal gereed zijn en er geen vragen meer te beantwoorden zijn, lopen we terug naar de auto’s. We blijken volledig ingeparkeerd te zijn door ander auto’s. Na wat rondvragen, kunnen we de eigenaren niet traceren en besluiten we via een niet bestaande uitgang van de parkeerplaats af te komen. We hebben geluk dat onze auto’s oud en smal zijn. Wanneer ik tussen paaltjes door het parkeer- terrein heb verlaten